

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

V. Anima mea liquefacta est, vt dilectus locutus est. Cant. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Anima mea liquefacta est, ut
dilectus locutus est. Cantic. 5.

G. Blumius f.

35.

V.

Anima mea liquefacta est, vt dilectus
locutus est. Cant. 5.

TE semel vt cursim tātum, mea vita, viderem,
Quot iuga, quot sylua, quot loca visa mihi:
Vt semel audirem tantum, mea vita, loquentem,
Ab quot inaccessis rura petita vijs
Aerij montes, metuendaque culmina rupes
Saxaque Solinagis vix adeunda feris.
Nec tamen, ecce tui data spes fuit vlla videndi,
Vixque vel alloquij spes fuit vlla tui.
O quoties dixi: que te, mea vita, latebra,
Qua caua, que terra, qua nigra lustra tegunt?
Sed neque lustra meum, neque rus solata dolorem,
Respondit lacrymis sylua nec vlla meis.
Fors semel ignotos, me duxerat error in agros,
Solutus vbi ante oculos campus, & error erant.
Metior hic oculis Caelos, clamoribus agros;
Sed neque vox Caelis, nec data vox ab agris.
Inde deerranti vallis se monstrat opaca;
Vociferor, nullus fit mihi valle sonus.
Ecce caua densum, procul haud à valle, viretur
Adis-

Adiacet; aestivo textilis umbra gregi:
 Hic erit, hic fors an, dixi, mea vita latebit;
 Heu dolor! ut vidi, nulla latebra fuit.
 Ergo amens tandē lacrymansque ad littora curro,
 Littora, quae refluxis Nereae tundis aquis.
 Hic Pharos ingenti se tollit in ardua cliuo,
 Unde suum ratibus nauita captat iter.
 Scando Pharon, totoque oculos circumfero ponto,
 Et quanta possum littora voce voco.
 Littora, littora, vos cautes, vosque aequoris undae,
 An latet aequoreis lux mea mersa vadis?
 Vix prior attigerat resonantia littora clamor,
 Cum citò littoribus vox geminata redit.
 Ambigo, num scopulis fallax responderit Echo,
 Et nimium prona iusserit aure fidem:
 Tristibus ergo iterum caua littora pulso querelis,
 Littoribusque iterum vox repetita redit.
 Vox redit, et vox, nota redit Tua vox mea vita,
 Et mihi voce Tua, reddita vita fuit,
 Ibam semanimis, subito ad tua verba reuixi,
 Ne penitus morerer, vox satis una fuit.
 Scilicet ora loquens, quoties caelestia soluis,
 Magnum aliquid verbis fulminis instar inest.
 Igniuome non quale nucis, testudine clausum
 Efflabas Syria fraudibus, Eune, Dea;
 Quale

LIBER TERTIVS.

205

*Quale sed in comites Emmautia rura petentes
 Sparsisti stygijs Dux rediuvine plagis;
 Frigida cum subitis arserunt pectora stammis
 Pectora colloquio, lux mea, tacta tuo.
 Hinc mihi succensis caluit quoq; flāma medullis,
 Itaque cœlesti vocis ab igne fui.
 Et licet Oceano, gelidis licet undique saxis,
 Undique ceruleis obsita cingar aquis;
 Intus agunt flamma, sic liquor ab ignibus intus,
 Liquitur vt lento pinea teda foco.
 O utinam, mea vita, animam liquamur in vnā
 Vnaque vita duos iungat Amorque duos!*

AVGVSTINVS.

Soliloq. Cap. 31.

Quid est hoc quod sentio? quis est ignis
 qui calefacit cor meum? quæ est lux quæ
 irradiat cor meum? ò ignis qui semper ardes,
 & nunquam extingueris, accende me.

Quid